



LIST KOMUNISTŮ A SYMPATIZUJÍCÍCH OKRESU Kladno NOVINY STOLETÉ POKROKOVÉ TRADICE

Vyhazov neschopných Pirátů nestačí, KSČM požaduje demisi celé vlády!

Před třemi roky vstoupila Česká pirátská strana do vlády tzv. pětidemolice. Pro vládní koalici byli ovšem zbytečným přívěskem – jejich hlasy nepotřebovala. Přesto, v rámci tehdejší euforie z vítězství pravice, byli do vlády milostivě připuštěni, aby se svými pouhými čtyřmi poslaneckými mandáty ovládli přímo tři ministerstva a prostřednictvím svých náměstků řadu dalších. Ovšem za cenu absolutní rezignace na jakékoliv předvolební sliby a svůj program. Tři roky tak podporovali vládní asociální politiku! Byli u drahoty, inflace i nákupů předražovaných a zbytečných zbraní za desítky miliard. Piráti vládní koalici po celou dobu ochotně drželi. A to až do chvíle, kdy premiér Petr Fiala oznámil svůj záměr odvolat jejich ministra pro místní (ne)rozvoj Ivana Bartoše, který absolutně nezvládl digitalizaci stavebního řízení. Tedy oblast, která vždy byla pro Piráty vlajkovou lodí.

Nyní se v plné nahotě ukazuje, že Piráti byli ve vládě jen pro svá koryta. Když se měli ozvat, mlčeli. A když by možná bylo lepší mlčet, ochotně roztleskávali své ministerské kolegy v jejich asociální politice. Reflexe nula. Až najednou zaznívají z části pirátské strany kritické hlasy. Vládní špínu tak na povrch vynášejí ti, kteří roky popírali, že by nějaká existovala. A výsledek? Voliči vystavili pirátům účet v krajských volbách, kdy po neúspěchu ve volbách do Evropského parlamentu hodili přes palubu i jejich zástupce ve všech krajských zastupitelstvech s výjimkou jednoho.

Oproti tomu koalici STAČILO! minulý víkend uspěla v 11 ze 12 krajů, ve kterých kandidovala. Je to velký úspěch a moc děkujeme všem voličům, kteří dali důvěru koalici, jejíž součástí je i KSČM. Svě motto „FIALO, STAČILO!“ bereme vážně. V žádném případě proto - na rozdíl od Pirátů, ale i dalších stran - nevyměníme naše hodnoty, a principy a programové priority za dobře placená místa! Z tohoto důvodu opakovaně vyzýváme Fialovu vládu k demisi! VV ÚV KSČM, 27. 9. 2024

Vedení ÚV KSČM se na svém mimořádném jednání zabývalo vzniklou situací v oblastech postižených přírodní katastrofou. V té souvislosti vyhlásilo vedení ústředního výboru **mimořádný členský příspěvek**. Finanční příspěvky budou rozděleny a věnovány potřebným

Spolupráce ANO s pětidemoličními stranami překvapila



Jsem ráda, že se opět začínáte do letos již 39. BOčka. A to nemohu samozřejmě začít jinak, než poděkováním za podporu kandidáta STAČILO! Jaroslava Komínka v chomutovském senátním obvodu. Zisk více než 47 % je naprosto skvělý a věřím, že napříště už i v Senátu zazní STAČILO! Ostatně – jak se po volbách ukázalo – je to jediné uskupení, které drží slovo a nemění koryta za program. Velmi mne totiž u hnutí ANO 2011 překvapilo, že ke krajským vládám přizvalo pětidemoliční strany. Dokonce i tam, kde by byla možná spolupráce se STAČILO! či s jinými opozičními uskupeními. Nevím, jak to vnímáte vy, ale já prostě nemohu říkat »Fialo, stačilo!«, a pak vládnout s prodlouženými rukama vládních stran – ať už ODS, TOP 09 nebo KDU-ČSL a STAN – v krajích. Původně jsem si říkala, že možnost vládní koalice ANO a ODS po příštích volbách je nepravděpodobná, ale po zkušenostech z posledního týdne bych na to už nevsadila... Ale pojďme k dalším tématům.

Češi šetří, kde ještě můžou

Sociolog Daniel Prokop v minulém týdnu také okomentoval data ke spotřebě domácností v ČR, prezentovaná hlavním ekonomem České spořitelny Davidem Navrátilem. Data ukazující to, že Češi v krizi mimořádně šetří a v míře úspor jsme v roce 2022 byli v rámci zemí EU druzí nejvíce šetřící. To by bylo hezké, kdyby to znamenalo, že nízkopříjmoví a střední třída za poctivě zaplacenou práci šetří na dostupné bydlení. Jak ale potvrzuje Daniel Prokop, takhle to zdaleka není. Zvýšení daní nízkopříjmovým se totiž začíná projevat tak, že Češi šetří tam, kde by se šetřit nemělo, protože jim zkrátka chybí finance k tomu, aby mohli v mnoha oblastech žít důstojně a naplněný život.

Jak ukazuje zmíněný graf, do roku 2020 byla míra úspor v České republice takřka shodná s evropským průměrem. S příchodem covidu pak šetření vyletělo, vcelku logicky zkrátka proto, že obchody byly zavřené a domácnosti tak neměly za co utrácet. V předcovidových letech 2012 až 2019 se v Česku míra úspor pohybovala kolem 12 procent, tedy podobně jako ve většině zemí Evropy.

V průběhu druhé covidové vlny v závěru roku 2020 dosáhla rekordních hodnot přes 25 procent. V posledních letech však v míře úspor zůstáváme vysoko nad zbytkem evropských zemí, jejichž průměr se vrátil cca na předcovidovou úroveň. To vysvětluje, proč je aktuálně v ČR spotřeba stále o 6 % nižší, než v roce 2019. Za posledních pět let si žádná jiná ze srovnávaných zemí nejen EU neprošla takovým poklesem spotřeby, jako právě Česká republika. David Navrátil tato čísla vysvětluje skutečností, že se Češi dostali do deprese – pokud si myslíme, že bude špatně, tak zvyšujeme úspory. Daniel Prokop jej následně doplňuje vysvětlením, že ze zrušení superhrubé mzdy profitovali především lidé s vysokými příjmy, pro které je pak typická vyšší míra úspor, jelikož zkrátka mají z čeho šetřit při zachování stále kvality života.

Bohatí bohatnou, domácnosti chudnou

A tak, zatímco bohatí bohatnou, 40 % domácností nemá úspory ani na to, aby při výpadku příjmu přežily tři měsíce. A právě redukce spotřeby spodních 40 % a pokles domácí poptávky je velkým problémem pro českou ekonomiku. V přibližně stejné situaci jiné národy včetně sousedních utrácí a pomáhají tím v těžkých časech svým ekonomikám. V Polsku tvořila podle posledních dat míra úspor šest procent, a to přesto, že sazba tamní centrální banky je stále vyšší než sazba ČNB a inflace je jen o

0,6 procentního bodu vyšší. Zatímco české Ministerstvo financí očekává růst ekonomiky ve výši 1,4 procenta, v Polsku znějí prognózy na hodnoty kolem tří procent. I díky tomu Polsko v nedávné době předběhlo Českou republiku ve výši průměrné mzdy a tamní ekonomika má daleko lepší vyhlídky také do budoucna. Strategie nechat krizi zaplatit ty nejhudší se vládě očividně nevyplácí a podle sociologů i ekonomů jsou na vině právě kroky jako zrušení superhrubé mzdy, které prošlo za pomoci hlasů ANO, ODS i SPD, díky kterým se česká ekonomika dlouhodobě řítí do problému.

Čím dál větší rozevírání nůžek mezi nejbohatšími a nejhudšími je nicméně zesilujícím celosvětovým trendem. Dnes se bavíme o žebříčcích dolarových miliardářů, jimž s odhadovaným jměním 264 miliardy dolarů vládne Elon Musk, v nikterak vzdálené budoucnosti se očekává, že nejbohatší lidé planety budou vlastnit majetek v řádech bilionů dolarů. Podle odhadů vzdělávací společnosti Informa Connect Academy uvidí svět prvního dolarového bilionáře již za tři roky, v roce 2027. Stejně jako v ČR, i na globální úrovni však může mít rozevírání nůžek mezi třídami nedozírné následky pro ekonomiku. Podíváme-li se do USA, zjistíme, že zpráva FEDu – Federálního rezervního systému Spojených států – ukazuje stinné stránky vývoje ekonomiky, nakolik průměrná čistá hodnota jmění amerických domácností sice v roce 2022 vzrostla, přesto ale zůstává pod částkou, kterou by Američané měli mít ušetřenou na důchod. Růst příjmů byl navíc nerovnoměrný. Zatímco horních deset procent vydělávajících zaznamenalo nárůst čistého majetku o 22 procent, střední třída pouze o pět procent. FED také upozornil na rostoucí příjmovou nerovnost, která je nejvyšší za poslední tři roky. Právě rostoucí míra nedůvěry v ekonomiku, živená v USA růstem cen v oblastech jako jsou potraviny či benzín, pak vede k poklesu spotřeby, v dlouhodobém hledisku způsobujícímu ekonomickou recesi. Recesi, která je dle rostoucí nezaměstnanosti v USA na obzoru a která může mít globální dopad.

EU chce prostě válčit

Dovolte mi zastavit se ještě u některých hlasování v Evropském parlamentu. A opět se týká ukrajinského konfliktu. Zatímco já i kolega Dostál z uskupení STAČILO! jsme vyjádřili znepokojení nad tím, že EU upřednostňuje válečnou ekonomiku před sociální oblastí, poslancům a poslankyním STANu, ODS, TOP 09, Pirátce, ale i některým europoslancům za ANO či Přísaze a Motoristům je zřejmě válečná ekonomika bližší. Nesouhlas s použitím západních zbraní na cíle v Ruské federaci vyjádřili pouze 4 – zdůrazňuji čtyři! – čeští europoslanci. Mimo mě a kolegy Dostála ze STAČILO! ještě kolegové David a Turek. Ostatní buď byli proti, nebo se zdrželi, a to včetně například kolegů z ANO.

Ještě slabší podporu získal text: »Evropský parlament se domnívá, že s vojenským vyřešením konfliktu nelze počítat, a vyjadřuje zklamání nad tím, že EU neprojevuje žádnou snahu o vedení jednání, neusiluje o zapojení či spolupráci v rámci jednání, ani se nesnaží určit konkrétní a realistické podmínky pro jejich zahájení,« který získal podporu jen 3 českých europoslanců – kromě Kateřiny Konečné a Ondřeje Dostála ji podpořil ještě Ivan David. S vojenstatní souhlasí ským řešením zřejmě všichni.

Automatizace vlády: Největší úspěch Pirátské strany, o kterém se nikde nemluví

Pirátská strana má za sebou léta snažení, ale jejich největší triumf, automatizace vlády, zůstává neprávem v pozadí. Navzdory nesčetným přešlapům a trapným nezdarům, jako je například digitální fiasko v oblasti stavebního řízení pod taktovkou předsedy Ivana Bartoše, vyčnívá jedna věc – vynikající příklad automatizace lidského faktoru ve vládě. A jaký příklad! Pseudo-ministr zahraničí Jan Lipavský, Bartošův nejlepší žák, je ztělesněním toho, co může moderní technologie nabídnout, pokud se aplikuje správně.

Lipavský, dokonalý produkt automatizace, je jednoduchý program, který bezchybně opakuje fráze americké zahraniční politiky, aniž by bylo třeba jakéhokoli ručního zásahu. Tento výjimečný úspěch by měl být oceněn přinejmenším stejně, jako ocenění za nejlepší aplikaci na usnadnění komunikace s úřady. Lipavský se ukázal jako důkaz, že ministerská pozice může být plně automatizována i v oblasti zahraniční politiky nenáročným softwarem.

Představte si ten pokrok! Namísto neprofesionálních, neefektivních a drahých ministrů a jejich neméně nákladných náměstků bychom mohli vládu nahradit automatizovaným systémem. Lipavský je již teď živým (či spíše »programovým«) důkazem toho, že k úspěšnému výkonu funkce není nutné mít vzdělání, analytické schopnosti nebo kritické myšlení – stačí jen správně papouškovat. Jeho dokonale zautomatizovaný výkon umožňuje efektivní implementaci zahraniční politiky USA bez jakýchkoli odchylek nebo nežádoucích inovací.

eho úspěch navíc ukazuje, že nejenže se ušetří za ministry, ale také za jejich poradce, náměstků, experty a konzultanty. Vláda se stane strojem na plnění pokynů a doporučení bez nákladných výdajů na chyby a lidské omyly. Podle Lipavského vzoru bychom mohli plně automatizovat celé vládní struktury a konečně dosáhnout oné digitální utopie, o které Piráti tak často sní.

Je načase, aby Bartošovi nástupci a jejich digitální armáda přestali plýtvat časem na pokusy o digitalizaci stavebního řízení a přešli rovnou k digitalizaci vlády jako celku. Je zřejmé, že program Lipavský je první prototyp, který prošel ostrým testem. A pokud vše půjde tak hladce, můžeme se těšit na plně automatizovanou vládu, která bude plně kompatibilní s našimi zahraničními panovníky a jejich politikou. Jaká úleva pro státní kasu i nervy daňových poplatníků!

Dosud zatajovaná vládní informací jsou údajně i další prototypy nasazené od nástupu vlády do politického provozu. Program Kakadu penzionový (alias Langšádlová) byl propadákem, zatímco program Korela chocholátá (alias Bartoš) se udržel poměrně dlouho, ale také zkolaboval. Zatím nejlepším se ukazuje Andulka helmová (alias Lipavský). A možná také se brzy prozradí automatizace v samém vedení vlády díky programu Lori signální.

Začínající automatizace vlády je nepopíratelným úspěchem Pirátské strany pod vedením Korely Chocholátové a její aplikace Andulky. Doufejme, že na této cestě bude Lori pokračovat, a že nám brzy se svými pomocníky přinese plně automatizovanou budoucnost, kde žádné nešvary ani omly už nemají místo – natož ve vládě závislého teritoria.

Jan Klán

Západ podle experta oživil nacismus na Ukrajině

Západní země vychovaly ukrajinské neonacisty, kteří páchají naprosto stejné válečné zločiny jako nacisté za Velké vlastenecké války. Tento názor vyjádřil iránský politolog a profesor Ruhollah Modabber. »Nebýt sovětské armády, nebylo by možné porazit nacistické Německo. Ruský prezident Vladimir Putin to neustále připomíná a říká, že ruský lid zachránil Evropu před fašismem. Dnes však vidíme, že fašismus na Ukrajině ožil za podpory německých, britských, amerických a francouzských úřadů,« komentoval informace ruského ministerstva zahraničí o organizaci koncentračních táborů kyjevským režimem v pohraničí, kam AFU umísťuje ruské civilisty proti jejich vůli. Podle analytika »zpráva o vytváření koncentračních táborů neonacisty a banderovci na příkaz Zelenského připomíná zločiny nacistického Německa za Velké vlastenecké války a znovu dokazuje správnost, přesnost a aktuálnost plánu Ruska na provedení speciální vojenské operace.«

»V letech 2014 až 2022 se podobných zločinů v Donbasu dopouštěl neonacistický pluk Azov. Během tří let trvání speciální operace bylo získáno mnoho dokumentů, které hovoří o fašistické povaze kyjevského režimu: používání chemických zbraní, biologické experimenty, mučení válečných zajatců, nošení nacistických symbolů SS na těle v podobě tetování a umísťování znaků SS na obrněná vozidla, a nyní jsou k dispozici informace o vytváření koncentračních táborů,« dodal expert. Politolog se domnívá, že »Zelenský jde stejnou cestou jako Hitler, vlastně se stal druhým Hitlerem s podporou USA a evropské trojky (Velká Británie, Německo a Francie), což opět vypovídá o dvojích standardech Američanů a Západu: když USA dávají Ukrajině špičkové rakety, látky pro výrobu chemických zbraní, mlčí o válečných zločinech Kyjeva, výraz 'lidská práva' v ústech Západu vypadá směšně.«

»USA mlčí o úderech AFU americkými zbraněmi na nemocnice, školy, obchody, školky, kde neonacisté zabíjejí stále více civilistů,« zdůrazňuje politolog. »Washington vždy poskytoval pomoc válečným zločincům: stejně jako podporuje Zelenského, podporuje i Netanjahu. Na jedné straně Američané již devět měsíců mlčí a spolupodílejí se na masakrech bezbranných Palestinců, na druhé straně podporují Zelenského fašistický režim. To je pravá tvář Spojených států a evropské trojky.« iportal (cik, TASS)

Hrozí nám peklo na zemi?

Myslím si, že nás čeká přelom. Pokud nastane, půjde nám o život, minimálně se musíme připravit na nebyvalý hospodářský a společenský úpadek. Tím přelomem jsou prezidentské volby v USA. Náš postoj ke kandidátům není podstatný, protože výsledek neovlivníme. Musíme se připravovat na následky.

Vnitřně mocensky konsolidované, ekonomicky prosperující a klidné USA jsou našim národním zájmem. Všechny dnešní indicie však signalizují postupný úpadek našeho nejdůležitějšího spojence. Podporování válečných konfliktů, hrozící mocenská konfrontace s Čínou, raketový růst dluhu USA, nekontrolovaná migrace s nezvládnutou sociální politikou změnila už i luxusní bulváry amerických velkoměst ve slumy. To nejsou znaky celoplanetární autority a společenského vzoru, kterou USA chtěly být. Pro Evropu a ještě více pro nás je klíčový další vývoj konfliktu na Ukrajině. Bude nový americký prezident tlumit vášně a hledat pragmatické řešení, nebo dá zelenou směřující ke globalizaci konfliktu? D. Trump a jeho kandidát na viceprezidenta dávají najevo, že eskalace konfliktu a tedy jeho prodražování za peníze USA není v jejich zájmu. K. Harrisová s největší pravděpodobností bude znamenat pravý opak. Sice slibuje dobré věci, jako třeba snížení cen léků a potravin, dostupné bydlení, což jí jistě přinese velké sympatie mnoha Američanů. Na druhou stranu z jejich postojů musíme počítat s růstem konfrontace vůči Rusku. Mám obavu, že po volbách svým voličům sdělí, že na plnění slibů musí počkat do doby, až USA porazí ruskou diktaturu. Dodají další peníze a zbraně, schválí jejich použití i kdekoli na území agresora a od východoevropských zemí budou očekávat, že především ony dodají na Ukrajinu živou sílu. Zastřený konflikt Západu s Ruskou federací na ukrajinském území se změní v otevřenou globální válku. Nelze očekávat, že naše současná politická reprezentace tomu bude klást jakýkoli odpor. Pravděpodobnější je bezvýhradná až fanatická podpora, která v mnohém předčí vlastní americké úmysly. Naše vlády v minulosti taky víc kolektivizovaly, znárodnily, zavíraly a popravovaly spoluobčany i vlastní kamarády, nežli jim uložil příkaz Moskvy. Důsledky budou minimálně pro jednu až dvě generace zničující, ať konflikt dopadne jakkoli. Nechci být paranoidní a už vůbec ne konspirativní, ale vše působí, jakoby se dominující původní obyvatelstvo východní Evropy mělo vybět mezi sebou, čímž bude vytvořen prostor k tvorbě multietnické a multikulturní směsky, která již dnes komplikuje život v mnoha větších městech Evropy a USA. Máme šanci proti tomu něco dělat? Minimálně v krajských volbách volit strany a uskupení, která požadují urychlené mírové řešení konfliktu na Ukrajině. Svět nezměníme, můžeme alespoň zkusit ochránit nás samotné. David Rath

ČEŠTÍ KLASIKOVÉ 6



Hovoříme-li o českých klasikách, musíme vám hned naskočit umělecké jméno Jaroslav Vrchlický. Narodil se do rodiny kupce dne 17.2.1853 jako Emil Frida. Nebyl mu vyměřen dlouhý život, zemřel v 59 letech dne 9. září 1912. Přesto toho v životě stihl tolik, že ho už jako padesátiletého titulovali „velebný kmete“. Po střední škole začal studovat teologii, brzy přešel na filosofickou fakultu, kterou ukončil po třech letech studia. Nějaký čas prožil v Itálii jako vychovatel. Už v roce 1875 mu vyšla lyrická básnická prvotina „Z hlubin“. V roce 1890 se stal tajemníkem České akademie věd, o tři roky později profesorem literatury na Karlově univerzitě. V roce 1901 byl spolu s Antonínem

Dvořákem jmenován císařem do Panské sněmovny. Dlužno říct, že se zúčastnil jen dvou jejích schůzí. Na první byl přijat, na druhé se snažil v interpelaci zabojovat za zrovnoprávnění českého jazyka. Když zjistil, že ho nikdo neposlouchá, přestal s oficiální sněmovní politikou. To Antonín Dvořák ji ukončil ještě razantněji. Na první schůzi, (která byla i jeho poslední), pobral spoustu tužek, které tam byly k dispozici a své ženě se pochlubil. „To se mi to s nimi bude komponovat...“ Za svůj život stačil Vrchlický vydat celkem 273 děl, převažovaly básnické sbírky. Jeho cílem bylo dokázat, že čeština je schopna tlumočit všechna mistrovská díla od starověku po současnost, že může být světovým jazykem. Překládal díla Baudelairova, Shakespeara, Petrarca, Danteho, Goetha, Schillera a mnohých dalších. V dramatické tvorbě najdeme jak dramata, veselohry i lidové činohry. Miloval a inspiroval se především antikou a

renesancí – snažil se to nejlepší převést do současnosti. Byl dokonce několikrát navržen na udělení Nobelovy ceny za literaturu, ale tohoto ocenění se mu nedostalo. Jak se mu ale vedlo v běžném životě, jak prožíval svou dobu, mladé lásky? Svědectví i zde vydává rozsáhlá korespondence, z které čerpají literatorští historikové dodnes. Vrchlický jako dvacetiletý mladík potkal na procházce ve Veltruském parku Sofii Podlipskou, mladší sestru Karolíny Světlé, vdovu po lékaři a zapáleném vlastenci. I když jí bylo už skoro čtyřicet, byla velmi krásná a zanechala ve Vrchlickém hluboký dojem. Zakrátko nato se i osobně seznámili. Sofie požádala začínajícího básníka o příspěvek do almanachu Souzvuk. A Vrchlický přímo zahořel obdivem k této velmi emancipované ženě, obdiv přerostl ve velkou lásku. Ale i Sofii přemohl podobný cit. Ztratila hlavu, zamilovala se do muže o tolik mladšího. Cituji z dopisu. „Včera v divadle nevěděla jsem mnoho, co hráli. Viděla jsem na jevišti kaleidoskop barev a tvarů...myslila jsem jenom na Vás, vy nedostupný. Bylo to vlnění, jež mne zdvihalo do výšin, kde jsem dosud nebyla, viděla jsem záři, o které jsem neměla tušení. Chci jen Vaše štěstí, Vaš úspěch, žiju jen, abych splnila povinnost k dětem svým a k Vám...“ Bylo to jen platonické souznění, či něco víc? To už dnes nikdo nezjistí. Ale Sofie postupně převedla zájem Vrchlického na svou dceru Ludmilu. A ta se za něj skutečně v roce 1879 provdala. Jejich manželství bylo navenek harmonické, ale po Praze se brzy začalo šuškat, že mladá paní nasazuje Vrchlickému parohy s hercem Národního divadla Jakubem Seifertem. Básník – hlava v oblacích, autor neuvěřitelných 83 sbírek básní, nestaral se o to, co se povídá. Náhodně, z dopisu své manželky se o všem dozvěděl v roce 1892. (Jak vidno, dopisy mohou být zrádné.) Dokonce i to, že dvě z jejich tří dětí nejsou ve skutečnosti jeho. (Eva - pozdější herečka a spisovatelka Vrchlická a syn Jaroslav.) Jsou zachovány dopisy, kde se paní Ludmila pokorně omlouvá a vysvětluje poklesek svou samotou. Z posledního dopisu cituji. „Odvážuji se Ti psát, poněvadž by mluvená prosba moje mohla vyvodit scénu, která by Ti na zdraví mohla ublížit... Musím snášet svůj ohromný trest, že jsi na mne zanevřel... Smiluj se nade mnou...“ I Jakub Seifert se básníkovi omluvil kajícím dopisem. Podvedený Vrchlický se zařekl, že už nebude psát pro divadlo a že do Národního už nevkročí. Předsevzetí nedodržel. Jeho hra Noc na Karštejně, kde exceloval v hlavní roli právě Seifert měla obrovský úspěch. Při padesáté repríze hry byl vyvolán autor – tak se nečekaně objevil na jevišti právě vedle Seiferta. Opět bylo o čem v Praze hovořit. Dnes ve století 21 by ta aférka byla zcela běžná. Stalo se to ale v upjatém století devatenáctém, přátelé mu to zazlivali. Ale je jen dobře, že se Vrchlický dokázal přes to vše přenést- Pavel Hruban

Pietní akt v Postoloprtech 27. září 2024



Dne 27. září se konal pietní akt v Postoloprtech " JIŽ NIKDY MNICHOV".

Zahájení pietního aktu bylo posunuto na 10.30 hodin a to přímo u pomníku u plaveckého bazénu. Letos se pietního aktu zúčastnila delegace z Kladna, (6 účastníků), Jiří Pokorný z Berouna, a delegace z Mělníka, mezi účastníky byla i bývalá poslankyně Jiřina Fialová. Přítomné přivítala předsedkyně Ústecké krajské rady KČP Marie Hanischová, po té praporečníci vzdali s prapory poctu hymně ČSR (Pavel Rejř z Pražské KR KČP). Následovalo položení květin, za KR KČP Marie Hanischová, za OV KSČM a OR Kladno Eva Vičková a Ladislav Nyš a za Pražskou radu Pavel Rejř, který měl hlavní projev, po něm vystoupil Jiří Pokorný, jako vždy s velice dobře připravenou vzpomínkou na tyto události. Nakonec zazněl chorál "KTOŽ JSÚ BOŽÍ BOJOVNÍCI".



Foto Jiří Kústka, text LN.



Všem jubilantům, kteří v měsíci říjnu slaví svá životní jubilea, děkujeme za jejich práci pro stranu a do dalších let přejeme oceán štěstí, moře lásky, pramínek naděje ani kapku zklamání a k tomu velkou horu zdraví. A do dalších let pohodu a spokojenost v osobním i rodinném životě.
OV KSČM

Kalendáře KSČM na rok 2025 jsou objednány, cena 65 Kč

Zpravodaj OV KSČM Kladno: Adresa redakce: ul. Milady Horákové 497, Kladno 2, tel.: 312 687 909, 725 646 013, 602 138 077

e.mail: ov.kladno@kscm.cz, WEB://http://kladno.kscm.cz MIČ 47 437

Nevyžádané příspěvky se nevracejí.